

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om sponsoratet her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Øster Kjellerup

Gennem 200 Aar

Billede af Gaarden.

ØSTER KJELLERUP

SLÆGTSGAARDEN
ØSTER KJELLERUP

I EJSING SOGN

GENNEM
200 AAR

1748—1948

Udarbejdet af Anders Kjellerup . København

Øster Kjellerup og Vester Kjellerup i Ejsing Sogn udgjorde indtil 1837 een Gaard, kaldet Store Kjellerup. Indtil dette Aar ejedes den af to Brødre, Anders Jensen og Christen Jensen, som drev den i Fællesskab, men delte den i dette Aar (1837) i to lige store Dele. Paa den udstykkede Parcel blev opført en ny Gaard, som fik Navnet Øster Kjellerup, medens den anden Del fik Navnet Vester Kjellerup. Anders Jensen flyttede ind i den nyopførte Gaard, men denne brændte i 1845, saa han efter 8 Aars Forløb atter maatte bygge en ny Gaard op, som igen brændte i 1889. I 1919 blev Stuehuset ombygget og i de senere Aar noget ombygget og meget moderniseret. Vester Kjellerup blev ombygget 1873 i den Skikkelse, hvori den endnu staar, men er ikke mere i den oprindelige Slægts Eje. Under forrige Krig blev den af Slægten solgt til et Konsortium, og den har siden skiftet Ejer flere Gange, medens Øster Kjellerup fremdeles

er i Slægtens Eje og gennem 200 Aar stadig er gaaet i Arv fra Far til Søn.

Anders Jensen ejede Øster Kjellerup til 1872, da hans Søn, Jens Kristian Andersen Kjellerup*), overtog Gaarden, og ved hans Død 1911 overtoges den af Sønnen, den nuværende Ejer, Niels Breum Kjellerup. Han har drevet en ret stor Tørvefabrikation ved Fabriksdrift, og begge Gaardes Mosearealer er derved blevet fuldstændig opgravede. Ved en for nogle Aar siden foretaget Afvanding er der nu skabt Mulighed for en udmærket Mosekultur, der med Tiden kan give et udbytterigt Korn- og Græsareal.

Store Kjellerup, som før i Tiden var Gods under Landting Hovedgaard, kom i Slægtens Besiddelse i 1748, da Christen Christensen*) fra Hellegaard i dette Aar fik Gaarden i Fæste. Han blev Stamfader til en talrig Slægt, som er udgaaet herfra. Han døde 1786, og Sønnen, Jens Christensen Kjellerup, arvede derefter Fæstet, men fik det i 1802 til Selveje.

*) Ved kgl. Bevilling fører nu Slægten fra begge Gaarde Slægtsnavnet Kjellerup.

*) Han er altsaa den nuværende Slægts Tipoldefader.

Niels Breum Kjellerup.

I Slutningen af det 18. Aarhundrede begyndte forskellige kapitalstærke Mænd at opkøbe Godser i Spekulationsøjemed, bl. a. ogsaa den bekendte Ejendomsspekulant, Generalkrigs Commissair Ulrich Christian von Schmidten til Urup, som i Aaret 1800 købte Landting med tilhørende Gods og straks efter frasolgte Store Kjellerup med følgende Forpligtelser:

„At der aarligt af dette Steds Hovedgaards Takster, Hartkorn 7 Tdr. 2 Skpr. svares hvert Aar d. 1. Januar, af Stedets Ejere, til Landting Hovedparcels Ejere, for Rytter Hestenes Holdelse 3 Mark pr. Td. Hartkorn, og nyder Landting Hovedparcels Ejere tillige den Godtgørelse, som af Hans Majestæts Kasse allernaadigst er bevilget, uden at dette Hartkorn derudi kan tilkomme Del. Da Præsten i Ejsing stedse har nydt sit andet Tiende af dette Sted og dets Hartkorn ligemed contribuabel, saa bliver det dog en Følge, at dette Steds Ejere som hidtil yde og levere Præsten af Ejsing, hvad ham aarligt tilkommer. Dette Steds Bygninger ere udi Landets almindelige Brandkasse forsikret for 350 Rdlr“. Købesummen var 2000 Rdlr., og

Gaardens Jordareal var ca. 300 Tdr. Land med et Hartkorn af 7 Tdr. 2 Skpr. Halvdelen af Arealet var Hede og Mose, medens det dyrkede Areal var lettere Sandjord. Ved Overgangen til Selveje bestod Gaardens Besætning af 3 Heste, 5 Køer, 3 Stude, 14 Faar, 4 Væddere og 1 Galtesvin. Gaardens Bygninger bestod af tre Længer, nemlig Salshuset, som havde 11 Fag, Laden 19 Fag og Fæhuset 13 Fag.

Store Kjellerup har en meget gammel Historie. Aar 1492 nævnes Gaardens Navn ved en Markskelsforretning, og samme Aar „gjorde velbyrdige Aksel Nielsen paa sin Moder Fru Inger til Landting hendes Vegne, Lovhævd paa ni Gaarde i Egebjerg, Ejsing Sogn, tre øde Byggesteder og Kjellerup Gaard som var bygget, samt et udyrket Byggested, som kaldes Junkers Gaardsted“. I den Anledning fik Fru Inger en Strid med Niels Krabbe til Tanderup (Thy?), der gjorde Paastand paa et Byggested paa Kjellerup Mark, men hun fremlagde sin Fader Herr Niels Erichsens Lovhævd af 1447 paa den Grund, som Striden stod om; den Grund m. fl., der indværgede Herr Niels Erichsen sig

til fuld Ejendom, eftersom han var Ejer af Egebjerg og Kjellerup. 1495 fik Fru Inger Medhold ved en Rigsretsdom.

1638 nævnes, at der kun var een Gaard, kaldet Store Kjellerup, og paa den tilhørende Mark findes to Gravhøje, nemlig Kløvenhøj, som Ty-skerne under sidste Krig tildels ødelagde, men som den nuværende Ejer har i Sinde at lade istandsætte i sin oprindelige Skikkelse; den anden hedder Damhøj, beliggende Nord for Hovedlandevejen, og er fredet.

I Markbogen 1683 ses det, at der var to Fæstere samtidig paa Store Kjellerup, nemlig Niels Michelsen og Jens Olufsen, og senere indtil 1748 Niels Nielsen. Iøvrigt henvises til Slægtsbogen om Slægterne fra Store Kjellerup, hvori fylligere Oplysninger vedrørende Gaarden findes.